

3. Dicsőség! Ő a Király, békesség és igazság,
Éltető világosság, bűneinkre gyógyírt ad.
Kisgyermek lett érettünk, született, hogy élhessünk,
Porból hogy feltámasszon, s újjászületést adjon,
Halld, mint zeng az egész ég: „A Királynak dicsőség!”

szöveg: P. Gerhardt, 1667 | fordítás: Áprily L.
dallam: *Quem pastores laudavere*, latin-német ének, 14. sz.

417

1. Jöj - je - tek Krisz - tust di - csér - ni,
Bí - zó szív - vel hoz - zá tér - ni,
É - ne - kek - kel zeng - ve kér - ni,
Krisz - tus né - pe, jöj - je - tek.

2. Bűn, pokol már búban éljen, / Ördögöt hadd ölje szégyen,
Üdvösségünk szent ölében / Már levetjük mind a bút.
3. Küldte Őt az Úr kegyelme / Öröklétre, győzelemre,
Hogy szívünket felemelje / Boldogságos ég felé.
4. Irgalommal szánva minket, / Nagy jósága ránk tekintett,
Ördögcsalta bús szívünket / Mennymagasból látni jött.
5. Áldott óra, boldog óra, / Nagy hitünknek meghozója,
Ajkunk zengő hálaszóra / Nyílik, édes Jézusunk.
6. Jászol-ölben drága Gyerme, / Ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek / Édes hangú angyalok.